

Show me my silver lining

De hele goegemeente ligt dagen plat vanwege het beroemde volksfeest. Velen vieren er duchtig op los, maar na de ontvangst van een omineuze brief van de gemeente was alle vreugde bij haar verdwenen. Een aantal andere, minder vreugdevolle emoties waren daar snel voor in de plaats gekomen.

De oproep voor de opgelegde arbeid is klip-en-klaar. Deze ploft net voor de Carnaval op de deurmat. Niet verschijnen betekent sancties, en dat wordt in de brief ook netjes toegelicht: korting op de bijstandsuitkering. De vrouw tuurt lang naar de tekst en laat de betekenis van deze oproep nog eens goed tot haar doordringen.

Wat een ironie: zij had alles gedaan om het beter te krijgen. Zij studeerde aan een universiteit, als eerste van de familie, en als meisje nog wel. De meisjes uit haar familie studeerden allemaal: twee meisjes volgden, die eveneens aan een universiteit studeerden, en twee meisjes aan een HBO.

Ze had veel tijd en geld geïnvesteerd in een goede en degelijke opleiding met brede competenties en vaardigheden én ze beschikte over jarenlange werkervaring. Weliswaar als een flexwerker avant la lettre, maar ze had wel degelijk ruime expertise opgebouwd op diverse beleidsterreinen.

De culturele sector had heftig te lijden onder de zware bezuinigingen van de liberalen, die cultuur, kunst maar ook het sociale domein als 'linkse hobby's' bestempelen (de heer Halbe 'waarheid' Zijlstra voorop). Ze vond het een gotspe dat kunst, cultuur en sociale zekerheid als subversief worden gezien en de kerk van marktwerking, winstmaximalisatie en eigenbelang enkel een oude god aanbidt: Mammon.

De banen in deze sectoren lagen niet voor het oprapen en mensen die eindelijk een leuke passende baan hadden, bleven meestal ook jaren zitten. Werk was er overigens genoeg in de culturele sector, maar veelal onbetaald – *vrijwilligerswerk* dus.

Ze had dat ook jaren gedaan in de hoop dat het uiteindelijk betaald werk oplevert, maar de realiteit is weerbarstiger – *why buy the cow if you can get the milk for free?* Dat zegt een lotgenote altijd tegen haar.

Dat klopt als een (melk-)bus, en vooral: onderaan beginnen leidt niet tot werk in de richting en op niveau. Dat wist zij uit ervaring. En zij is niet de enige; wellicht dat dit een vrouwenprobleem op de arbeidsmarkt is.

Vrouwen worden minder serieus genomen en niet beoordeeld op hun objectieve kwaliteiten, vooral in bepaalde sectoren, waar mannelijke 'bazen' dominant zijn. Bovendien willen veel organisaties niet iemand met een hogere opleiding op een mbo- of hbo-functie hebben. Dat wordt haar maar al te vaak verteld – door nota bene organisaties die gelieerd zijn aan de afzender van DE BRIEF, de overheid.

En nu wordt zij opgeroepen om in de florale bestrijding te gaan werken – dat zou goed zijn voor haar CV. Nou niet dus. Met háár CV is niks mis en die baan als florale bestrijdster heeft geen enkele toegevoegde waarde. Integendeel, het doet er afbreuk aan. En sterker nog, datzelfde clubje dat de brief verstuurt, heeft haar met enige regelmaat afgewezen voor banen die wel passend zijn: griffier, gemeentesecretaris, beleidsmedewerker welzijn, beleidsmedewerker cultuur, communicatiemedewerker, leider kcc, functionaris gegevensbeheer, ambtelijk secretaris, consultant werk, inkomen en participatie, webredacteur, en ga zo maar door. Allemaal vacatures die aan haar neus voorbijgingen, want de redenen voor afwijzing ligt meestal in het feit dat zij te hoog is opgeleid, te oud is of over te weinig relevante werkervaring op wo-niveau beschikt. En nu meent diezelfde club dat florale bestrijding wél leidt tot een relevant CV?! Nou, zéker geen relevante werkervaring. Aan CV-opbouw hoeft zij niet te doen, want er staat genoeg op dat CV. Bovendien wordt er door haar in meer dan ruime mate *gevolgwillig* bij diverse maatschappelijke organisaties. Laat dát werk eens betaald worden, dan zou er niets aan de hand zijn.

De maatschappelijke positie en status bepaalt in grote mate hoe men met je omgaat. Nu word je als bijstandsgerechtigde nog slechter behandeld dan menig delinquent, want een doodrijder met alcohol op komt er soms vanaf met een korte taakstraf, die vaak korter duurt dan "trajecten" voor bijstandsgerechtigden! Wat een vernedering, wat een miskennis van expertise, wat een tegenstrijdigheid! Van die club moet zij het dus niet hebben, want er worden geen gesprekken gefixt voor de openstaande vacatures, die meer relevant zijn en wel van toegevoegde waarde voor dat CV. Dáár zit de silver lining.....

Wordt ongetwijfeld (en helaas) vervolgd.....

Nanne van Poll,
secretaris CRR